

et fast og sikkert Grundlag paa dette Punkt, som alle Partier var enige om, var det ikke i Drømme faldet mig ind, at det ærede Medlem nu vilde tage den Strid op igen om, hvad det ærede Medlem mente at have vundet for sine Ideer i Fjor, og hvad jeg vandt for mine Ideer i Fjor. Men jeg har forstaaet det saaledes, at der kunde overhovedet ikke her komme nogen Strid.

Det ærede Medlem havde heller ikke der nogen Indvending at gøre og vilde nu ogsaa følge mig op til de 30 pCt. med Hensyn til Merindtægtskatten baade paa Personer og Aktieselskaber, medens der fra det konservative Folkepartis Side er gjort Indvending herimod. Det ærede Medlem mindede om, at jeg selv havde foreslaaet 30 pCt. i Fjor for Personer og 20 for Selskaber. Man enedes saa om at sætte 25 pCt. for begge. Vi maa nu se i Aar, hvis det paa nogen Maade er muligt, at naa til Enighed om, hvorledes vi skal ordne det. Det ærede Medlem (N. Neergaard) mente, at man kunde ikke være sikker paa, at Skatten kom ind, og det hænger sammen med, hvad jeg straks skal komme tilbage til, Ønskeligheden af at rykke Forfaldstiden frem. Jeg maa sige, som jeg straks sagde i min Fremsættelsestale, at jeg tror, at Skatten, naar vi vedtager den, i alt væsentligt kommer ind. Det ærede Medlem mente, at der kunde være Spekulanter, som ikke kunde eller vilde betale, idet de gik fallit eller gav deres Bo op, medens andre tog Reis-aus og søgte at frelse sig ved at hytte deres Skind i Udlandet. Ja, det er muligt, men saadanne Tilfælde vil være faa. Det har vist sig ved den Skat, vi nu har faaet — angaaende hvilken man ogsaa spaaede, at det vilde være vanskeligt at faa den ind, og at Folk vilde rejse bort —, at vi dog har faaet den ind i et ganske overordentligt Omfang. Men naturligvis, nu er der større Mulighed for, at Spekulanterne kan forsvinde. Imidlertid vil jeg dog straks sige, at det vilde ikke nytte, at man rykkede Forfaldstiden nogle Maaneder frem; hvis de overhovedet vil rejse, hitter de nok paa at tage deres Billetter 2 Maaneder tidligere end ellers; jeg tror ikke, man paa nogen Maade vil kunne hindre det. Og hvad Selskaberne angaar, maa jeg sige det samme: De bliver her nok. Det ærede Medlem sagde, at jeg talte om de store Selskaber. Ja, naturligvis taler jeg væsentligst om dem; men jeg tror, at overhovedet forsvinder Selskaberne ikke. Naturligvis, nogle Fiskeriselskaber kan gaa fallit og sligt, det ved jeg ikke noget om; men i alt Fald: Selv om man

rykkede Fristen frem, vilde det ikke hjælpe. Det er den Slags Stød, man nu een Gang maa tage.

Naar det ærede Medlem spørger, hvor meget Skatten vil indbringe, da er det et Spørgsmaal, som jeg ikke kan besvare, thi hvorledes skulde jeg kunne opgøre det? Der stiller det ærede Medlem et ubesvarligt Spørgsmaal, og det ved det ærede Medlem godt. Han spørger endda om, hvad det vilde betyde at rykke Procenten op fra 25 til 30. Det ærede Medlem ved godt, at denne Oprykning kommer til at ramme Selskaberne efter et vist Forhold imellem deres Udbytte og deres Aktiekapital. Hvorledes skulde jeg dog kunne vide, hvorledes de Regnskaber vil stille sig, som Selskaberne efterhaanden gør op? Derom kan ikke Skattedepartementet og ikke Finansministeriet have nogen begrundet Mening, det ved det ærede Medlem godt. Men jeg kan sige dette, at da Skatten har indbragt formelt 6 $\frac{1}{2}$ Million — jeg mener ikke, at den reelt vil indbringe et saa stort Beløb, naar det en Gang gøres op, men meget langt fra det er det ikke; lad os sige, at det bliver 60 Millioner, saa er jeg vis paa at være paa den sikre Side —, og da det altsaa er fuldkommen sikkert, at der har været større Indtægter i 1916 end i 1915, er der ikke nogen Mulighed for, at der ikke ogsaa vil blive et større Udbytte af Skatten. Naar man dernæst forøger den fra 25 til 30 pCt. for visse Grupper af Personer og Selskaber, er der ogsaa en ikke ringe Mulighed for, at Skatten vil indbringe mere end 60 Millioner. Siger jeg altsaa en halv Snes Millioner mere, er jeg ogsaa vis paa at være paa den sikre Side, og jeg vil, som sagt, se bort fra, hvad der kan komme af Svind. Jeg mener altsaa, at man rolig kan regne den Skats virkelige Udbytte til 70 Millioner, hvis den vedtages i den Form, jeg har foreslaaet.

Saa maa jeg tillade mig at sige nogle Ord om Muligheden for at rykke Fristen frem. Jeg tror, det er rigtigst, jeg gør dette, for at man ikke skal danne sig en falsk Forestilling om, hvad der overhovedet er at gøre. Man maa jo henholde sig til den gældende Lov om, hvorledes Skatte ligningen overhovedet foregaar her i Landet. Jeg maa altsaa gøre opmærksom paa, at for det første udenfor København — det er maaske det rigtigste at nævne dette først — skal jo Skatteansættelsen være færdig den 30. Marts; ikke før. Dernæst prøver Ligningsmyndighederne Skatteansættelsen under hele April; og 1. Maj eller